

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL
LIBRARY
MANITOBA

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial
Library
City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

РІК VII.

Ч. 97.

ЧЕТВЕР, 13. СЕРПНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, AUGUST 13th, 1925.

No. 97.

VOL. VII.

В боях з повстанцями в Сирії убито 200 Французів

ФРАНЦУЗЬКІ ВІЙСЬКА МУСИЛИ ЕВАКУВАТИ ВЕСЬ ОКРУГ НА ПОЛУДНЕ ВІД ДАМАСКУ І НА СХІД ВІД ЙОРДАНУ.

Бритійці спішають на поміч французькій армії й аеропланами та панцирними автомобілями проганяють сирійських повстанців.

ЕРУСАЛИМ, 8. серпня. — Втратили минулого тижня в боротьбі з повстанцями більше як 100 вбитих. Генерал Сарейль, французький високий комісар в Сирії, повідомляє про льоальну й приятельську допомогу Бритійці, які зі своїми аеропланами й панцирними автомобілями протали назад Друсів, що хотіли зайняти позицію в Транс-Йорданії як базу для дальших атаків на Французів.

ПРИЧИНОЮ АТАКУ НА ФРАНЦУЗЬКЕ ВІЙСЬКО Є ЦЕ, ЩО ПЛЕМЯ ДРУСЕ ХОЧЕ МАТИ СВОГО ГУБЕРНАТОРА.

ПАРИЖ, 11. серпня. — З дальших звідомлень оказується, що в Сирії, на півдні від Дамаску, французькі війська

В БОЛГАРІЇ ЗАСУДЖЕНО НА СМЕРТЬ 33 КОМУНІСТІВ.

ЛОНДОН, 8. серпня. — З Варни через Відень доносять, що в Болгарії засуджено на смерть 33 комуністів, що були обвинувачені в змові повалити болгарський уряд.

77 інших комуністів засуджено на довгі роки тяжкої в'язниці.

НІМЕЦЬКИХ КОМУНІСТІВ ВИКИНЕНО З РАЙХСТАГУ.

БЕРЛІН, 11. серпня. — Під час дебати в німецькому парламенті над цдовою програмою уряду комуністичні посли розпочали велику обструкцію і на приказ президента палати 20 поліцаїв силою викинули їх з сали засідань.

РАДЯНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ПРИБУВ ДО ГАВАНИ.

ГАВАНА, Куба, 8. серпня. — Сюди прибув радянський корабель, який привітали місцеві робітники. 50 корабельних робітників просили дозволу вийти на берег, так як корабель буде стояти в порті пару днів. Однак міністер внутрішніх справ відкинув просьбу, боючись, що робітники будуть вести більшовицьку пропаганду.

СТРАЙК БАНКОВИХ РОБІТНИКІВ ТРЕБАЄ ДАЛІ.

ПАРИЖ, 11-го серпня. — Страйк банкових робітників в паризькому окрузі розпочався вчора свій третій тиждень. Число страйкерів є тепер більше, як було з початком страйку.

КІЛЬКО СТЯГНЕНО З НІМЕЧЧИНИ ВОЕННИХ РЕПАРАЦІЙ.

ПАРИЖ, 11. серпня. — Від коли увійшов в життя план Доса, з Німеччини стягнуто близько чверть мільярда доларів воєнного відшкодування. Репараційна комісія оповістила сьогодні, що по кінець липня від Німеччини одержано на підставі плану Доса \$210,078,559. З цієї суми ріжні держави дістали:

Франція	— \$90,000,000.
Вел. Британія	— \$44,500,000.
Бельгія	— \$21,250,000.
Італія	— \$13,750,000.
Японія	— \$750,000.
Португалія, Чехословаччина, Греція й Польща	одержали менші суми.

ВІСТІ З ВІННІПЕГУ.

РЕВІЗІЯ В КЛЮБАХ ВЕТЕРАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Минулої суботи міська поліція перевела ревізію в чотирьох клубах ветеранських організацій і знайшла в них пиво, що мало більший процент алкоголю, як приписано законом.

Чотирьох секретарів ветеранських організацій покликано в понеділок перед поліційного суддю МекДоналда, який призначив їм заплатити по 200 доларів кари.

В понеділок вечером поліція перевела ревізію ще в трох ветеранських організаціях та знайшла в них заборонене пиво, в наслідок чого секретарам

СТРАЙК В ШАНГАЮ ЗІСТАВ ВІДКЛИКАНИЙ.

ШАНГАЙ, Китай, 11. серпня. — Японський генеральний консуль і китайські урядники підписали тут нині угоду, якою відкликається страйк 60,000 китайських робітників в японських ткальнях.

Був це власне страйк, що довів до генерального страйку в Шангаю й протичужинських заворушень по цілому Китаю.

УРЯД У.С.Р. ЗАКУПИТЬ 3,000 ТРАКТОРІВ.

Інформаційне бюро Радянського Союзу в Вашингтоні повідомляє, що український радянський уряд закупить в цьому році за кордоном 3,000 тракторів, які будуть віддані селянам на сплати на три роки.

З ФРАНЦІЇ ПРОГНАНО РАДЯНСЬКИХ МОРЯКІВ.

ПАРИЖ, 6. серпня. — 50 моряків, які прийняли горожанство Радянського Союзу, зістали прогнані з Франції протягом 24 годин. Вони відплили вже кораблем через Константинополь до С.Р.С.Р.

ЗБІР ПШЕНИЦІ В КАНАДІ І ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ.

ОТТАВА, 11. серпня. — Статистичне бюро обчислює, що в Канаді буде цього року 375,404,000 бушлів озимої пшениці. Минулого року було 262,097,000 бушлів.

ВАШІНГТОН, 11. серпня.

Департамент рільництва оповістив вчора, що в Злучених Державах буде зібрано цього року около 678,000,000 бушлів пшениці й 2,950,000,000 бушлів кукурузи. Минулого року було 873,000,000 бушлів пшениці.

КІЛЬКО ВБИВАЮТЬ АВТОМОБІЛІ В АМЕРИЦІ.

ВАШІНГТОН, 5. серпня. — За останні чотири тижні в 57 великих містах Злучених Держав автомобілі убили 418 осіб, а від січня цього року — 2,511 осіб.

В цьому році в стейті Нью Йорк автомобілі убили 501 осіб, а за останні чотири тижні — 76 осіб.

ПОЛІТИЧНІ ВІЗНИ В КОВНО ПОЧАЛИ ГОЛОДУВКУ.

ВІДЕНЬ, 4. серпня. — 125 політичних в'язнів у литовській в'язниці в Ковно розпочали голодовний страйк через погану поживу.

УРЯД ВТРАТИВ НА ПРОДАЖ КОРАБЛІВ.

Уряд Злучених Держав, продаючи 200 кораблів для Генри Форда за суму \$1,706,000, втратив на тій транзакції около 150 мільонів доларів.

Фльота, куплена Фордом, була збудована підчас війни і коштувала від 700 до 800 тисяч доларів за кожний корабель. Форд заплатив тепер по \$8,530 за корабель.

СОКОЛЬНИКОВ У ФРАНЦІЇ.

Народний комісар фінансів Радянського Союзу, Сокольников, знаходиться тепер у Франції.

СІПАРСЬКИЙ ПОТЯГ УБИВ КОЛО ІНГОЛФ, ОНТ., 3 РОБІТНИКІВ.

Робітники зішли з одної треки на другу, щоб зробити місце надходячому тваровому потягові, і на них наїхав з задку пасажирський потяг.

Недалеко Інгольф, Онт., сипарський пасажирський потяг убив в неділю рано 3 робітників, що йшли трекою. Убитими є Сидор Стефанець з Брод Веллей, Українець, і двоє Поляків, що недавно приїхали до Канади. Четвертий робітник, що йшов разом з трома першими, вратував життя в той спосіб, що скочив на другий бік треки. Він також прибув недавно з Польщі.

Всі чотири робітники йшли трекою в напрямі Вінніпегу. Близько Інгольф вони зішли з треки, якою йшов тваровий потяг на схід. Троє з них перейшли на другу треку, що йде на захід, а один зіскочив в ліво на бік. Тих, що перейшли на другу треку, захопив з задку пасажирський потяг, що йшов до Вінніпегу, й вони згинули на місці. Той, що скочив в ліво, дуже перелякався, але вийшов ціло.

Робітники не почули за собою пасажирського потягу через шум тварового потягу, який йшов на схід і якому вони уступилися з дороги.

В ОКОЛИЦІ ГАРЛАНД, МАН., ПОПОВНЕНО ЗЛОЧИН УБИЙСТВА.

Фармер Никола Росінський убив вистрілом з рушниці переїждяючого попри його хату Медвіда.

ЕТЕЛБЕРТ, Ман., 11. серпня. — В дистрикті Гарланд, пару миль звідси, фармер Никола Росінський убив вистрілом з рушниці Михайла Медвіда, який переїждив возом попри його хату.

Подія ця мала місце минулої неділі по полудні. Разом з Медвідем їхали його жінка й дитина.

Після доконання злочину Росінський віддався добровільно в руки провінціальної поліції.

Росінський каже, що Мед-

В РУМУНІЇ ГОРИТЬ НАФТОВИЙ ШИБ АМЕРИКАНСЬКОЇ КОМПАНІЇ.

ВІДЕНЬ, 6. серпня. — В румунській місцевості Морені вибух пожеж найбільшого в Європі нафтового шибу. Шиб належить до американської нафтової фірми Стандарт Ойл Ко. Фірма пробувала загасити пожеж звичайним способом парового тиснення, але відразу показалося, що цього способу вжити не можна, бо шиб лежить кілька миль від парових кітлів. На просьбу фірми румунський уряд пробував загасити пожеж вистрілами з гармат. Та й це на ніщо не здалося,

бо стрільня не змогли замкнути шибу, хоч артилерія стріляла цілого пів дня. Тепер фірма зарядила викопати до шибу підземний тунель, підложити в ньому динаміт і висадженням динаміту замкнути шиб.

Цікаво, що як американський інженер та робітники втікали від горючого шибу, на них напала товпа Румунів, які думали, що Американці запалили шиб навмисно. Інженер лише револьвером вспів оборонитися від товпи.

ВІДНОВАЄТЬСЯ ПЕРЕАПЛАТУ НА "Укр. Роб. Вісті"

забезпечуватися перед комуністами. Іменно приказується там викидати комуністів з кожної юні, де лише вони нахочуться. Це, впрочім, робиться вже й тепер.

Маніфест закликає також до помочі в лоборованні комуністів — панів фабрикантів.

Відновляється переаплату на "Укр. Роб. Вісті"!

КАЖЕ, ЩО ВІЙНА МІЖ ВЕЛ. БРИТАНІЄЮ А С.Р.С.Р. НЕМИНУЧА.

ВІЛГІАМСТАВН, Месечусетс, 11. серпня. — Фелікс Валь з Парижа, редактор "Реві Інтернаціональ Політік", який бере участь у викладах Подігичного Інститута, предсказав вчора в інтерв'ю, що як Англія не залишить своєї торгової горівкою й опіюмом на Сході та не стане плекати духовних звязків з Азією, то війна між Англією

ПРОБУВАВ ВИКОНАТИ ЗАМАХ НА ЕСПАНСЬКОГО КОРОЛЯ.

Поліція арештувала в Ст. Себастьян анархіста, який хотів вистріляти до Альфонса XIII. в касині.

ПАРИЖ, 11. серпня. — Делегата з Еспанії доносить, що минулої суботи вечером арабський анархіст Гендаїне пробував убити еспанського короля Альфонса. Він увійшов до касина в Ст. Себастьян, де находився король, однак зістав арештований, заки вспів вистріляти.

Поліція перешукала домів всіх відомих анархістів Еспанії, щоб довідатися, чи істнує широкий заговор на життя короля.

Вона стереже також кордон Еспанії і заборонила на два дні всі вісті про спробу зама-

КОНСЕРВАТИСТИ ПОБІДИЛИ ПРИ ВИБОРАХ В НЮ БРОНСВИК.

СТ. ДЖАН, Н. Б., 11. серпня. — В Ню Бронсвик відбулися вчора провінціальноні вибори, підчас котрих віднесли побіду консерватисти, які вибрали 37 послів на всіх 48.

Ліберали на чолі з премієром Девіотом, які були при владі через останніх 7 років, провалилися підчас виборів, здобувши лише 11 місць в парламенті.

Фармерська партія, яка ставала трох кандидатів, не вибрала ані одного. Два независимі кандидати не лише не зі-

стали вибрані, але й потратили свої депозити.

За вишком прем'єра і міністра земель і майнів та одного міністра без портфелю, решта всі члени уряду провалилися.

Склад старого парламенту в часі його розв'язання був такий: урядових (ліберальних) послів 29, опозиційних (консервативних) — 12, фармерських — 7.

На чолі нового консервативного уряду буде стояти Дж. Б. М. Бакстер, по професії адвокат.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Ріб. Домі, на роулі вулиця Пчірчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПІДРОБЛЮВАЧ ДОКУМЕНТІВ НА ВОЛІ.

Свого часу писалося вже в "У.Р.В." про арештування в Берліні російського білогвардійця Дружелювського, який підроблював різні документи для різних капіталістичних урядів. Це робилося дуже просто. Коли якомуся урядові одної капіталістичної країни треба було документів, що компроментували б уряд іншої країни, то той уряд замовляв в Дружелювського потрібні йому документи.

Але спеціальним фахом Дружелювського було підроблювання комуністичних документів, як найбільше пошаних на міжнародному капіталістичному ринку. Берлінська комуністична газета "Rote Fane" подає цікаві відомості про діяльність Дружелювського. Вона каже, що при арештуванні Дружелювський признався, що він підроблює документи для болгарського уряду Цанкова, які давали цьому кровавому урядові підставу мордувати комуністів тисячами і якими уряд Цанкова оправдував ці морди перед "публічною opinio" цілого світа.

Далі "Rote Fane" наводить, що цілий ряд документів стверджують, що відомий "лист Зіновєва", на якому англійський "робітничий уряд" МекДоналда скрутив собі голову, також був ділом рук Дружелювського на замовлення англійських консерватів.

Дружелювський має в Берліні спеціальну фірму для підроблювання документів і арештовано його було за те, що він хотів продати Польщі документи, які "доказували", що велика катастрофа польського потугу в т. зв. Данцізькому коридорі була ділом рук німецького уряду. Отже Дружелювський надзвичайно гостинно гостинності республіки Гітленбурга на її шкоду.

Однією німецької власті звільнили Дружелювського. Не відомо, чи на домагання антанті, чи може Дружелювський прирік, що не буде більше підроблювати документів проти Німеччини. За те фактом є, що Дружелювського звільнено тому, що всім буржуазним урядам такій фаховець і його фірма тепер дуже потрібні для підроблювання комуністичних документів.

В капіталістичній системі підроблювачі документів, круті, злодії з інтернаціональною репутацією пливають, як риба в воді.

ДИПЛОМАТИ ПОСВАРИЛИСЯ.

Цим разом посварилися "рідні" канадські дипломати і не за міжнародно, але за внутрішню та це й напіриво політику. Ними є федеральний міністер внутрішніх справ Стюарт і мейор міста Вінніпегу Веб. Так дипломатично посварилися, що, як каже "Фрі Прес", зірвали між собою дипломатичні зв'язки.

Захотіли американські капіталісти обдарувати Манітобу папірцями. Побачили, що в північній Манітобі є багато ліса, ціни якому не знають, певно, канадські капіталісти, і почали йти до него свататися. Для цього, розуміється, вони увійшли в зносини з канадськими капіталістами, бо через них краще вести дипломатичну роботу у відповідних урядових кругах. Так американська "Спенніс Ривер Полд енд Пейпер Компані" вважала собі за фактора вінніпегського багача-контрактора Дж. Д. МекАртура, дістала від уряду концесію на ліс і почала будувати в Форті Александер, над озером Вінніпег, папірню.

Вінніпегський мейор Веб, який до слідуючих виборів всіма силами старався виконати хоч що небудь зі своїх обіцянок про те, що зробить Вінніпег індустріальним центром, намовляв ту компанію побудувати папірню в місті. Але це йому не вдалося, і Вінніпег готовий далі остати фермерським центром. І з чим тоді приїде мейор перед виборців? На щастя найшовся другий, шікагівський, мільйонер Бакусов, який на спілку з канадським багачем Сіманом погодився побудувати папірню в самім Вінніпегу, це й два рази з половиною більшу за ту, що в будувати "Спенніс Ривер" компанія в Форті Александер. Тільки ж тому, що вода тече не з ліса до Вінніпегу, але з Вінніпегу до ліса і дерево до папірні пришлося б довозити потягами, а не водою, Бакусов зажадав вигідної концесії на ліс.

Ліс в Канаді належить до тої категорії мастику, яким розпоряджається домініяльний уряд. Тож якраз 25. липня передав через Вінніпег домініяльний міністер внутрішніх справ Стюарт і тут його застала вінніпегська дипломатія з мільйонером Бакусовом на чолі. Це нічого, що Бакусов громадянин Злуч. Держав, але раз він мільйонер, продуцент паперу, а в Манітобі є ліс, з якого можна робити папір — Бакусов може стати на чолі манітобської дипломатії. І він сказав: "Я бажаю поставити Вінніпег там, де йому місце".

Заступаний цілою міністерською дипломатією — Бакусов, преміером Брекеном і мейором Вебом, міністер Стюарт мав заявити, що зараз же по прибуттю до Оттави він дасть контракт з Бакусовом під затвердження уряду в такому виді, як йому передложено.

Стюарт поїхав. Бакусові інженери почали вже оглядати та виміряти землю на будову папірні, яка мала "поставити Вінніпег там, де йому місце". Веб робить торжественні заяви про індустріальний Вінніпег, а Оттава мовчить. Веб з нетерплячки телеграфує до Стюарта... Давай контракт, бо хочемо вже індустріалізувати. Приходить відповідь, що домініяльний уряд не може тихде дати концесії Бакусові і що та діяльність ліса, яку мав дістати Бакусов, має йти на публічну конкуренцію... Хто більше дасть, той дістає концесію. У відповідь на це Веб писав до мейора Стюарта, закликаючи йому зламаним обіцянкам та переконав його, що Манітобі і її населенню краще мати до діла з кількома компаніями, які конкурували б між собою, чим з одною величезною, що мала б монополію на цілу провінцію.

У відповідь на це міністер Стюарт заявив, що не буде на подібні телеграми навіть відповідати. І зносини зірвали.

А тепер питання: чому справді Вебіві так залежить на то-

му, щоб ця концесія не йшла на публічну спродаж? Коли Бакусов-Сіман такі добрі приятелі Вінніпегу, то вони і на публічній продажі можуть купити цей ліс, правда, заплативши дорожче, але задля приятельства гроші не повинні грати ролі.

Видно, що як Веб, так і Бакусов знають приповідку: "дружба дружбою, а доллар знає свою вартість". А що при компетентній тяжко було Бакусові переперити МекАртура з його "Спенніс Ривер" компанією, про це свідчить те, що вода тече не з ліса до Вінніпегу, але з Вінніпегу до ліса.

Ще більше комічними виглядають просяби Веба до Стюарта — не віддавати Манітобі і її населення в руки монополію одної компанії. Навіть вільнодумний Айвенс знає, що ми живемо в добі панування капіталістичних монополій, в якій нема вже місця вільній торгівлі, збудованій на конкуренції. І ліберальний уряд Кінга цілком рахується з "духом часу", або, як т. Бартоломео каже, рахується з тими, що ховаються за парламентарною завісою. А в Оттаві за тою завісою, як видно, мають місце пани зі "Спенніс Ривер" компанією. Бакусов-Сіман спізнався, вдалися доколичним шляхом і... програли.

Внаслідок цього Вінніпег певно остане на своєму місці. А вибори мейора будуть ще цієї зими. Кепська справа!

Робітник.

БІЛО-МАЛИНОВОЇ УКРАЇНИ НЕ БУДЕ.

В зв'язі з протирадянською кампанією англійського уряду і його роботою в тому напрямі в васальних державах європейського капіталу, що граничають з Радянським Союзом, почали оживити налії російських білогвардійців та українських жовтоблакитників на новий похід "проти Радянської Республіки". Микола Миколаєвич, російський цар, коронований на парижському смітнику, організує три-мільйонну армію (якої ні він ні його наслідники не організують навіть за три мільйони років).

Українсько-петлюрівські жовтоблакитники також заворушилися. Про них "Пролетарська Правда" вмістила статтю, в якій читаємо:

"Знову наші найближчі західні сусіди заходилися рятувати "нещучу-Україну" від "московських окупантів". Як справжній "сучасні демократи", польські шляхта та румунське боярство хочуть використати "живі сили українського народу". Оживилися різні "громадські комітети" та інші авантюристи, що їх тисячі разів били українські робітники та селяне.

Знову на порядок денний міжнародних хижаків поставлено справу відіраття України від С.Р.С.Р. й утворити протирадянську Україну. "Делегація" української національної ради", що утворилася під українськими кітятими румунського боярства, відділа румунського міністра Луку (промовисте призвище!), який приобіяв бандитам не більш і не менш, як 200,000 доларів на організацію "походу".

У Польщі український есдек А. Левницький, що займає, або може й тепер ще займає, якось посаду в міністерстві закордонних справ, також склав "угоду" про рятуюнок "нещучу Україну", що має стати не жовто-блакитною, а біло-малино-

вою. Цей панок "згодився", що "звільнена від радянського ярма" Україна має ввійти до складу "Жечи Посполітей Польської", що жовто-блакитні вишварки колишньої "української армії та козацтва" мають стати біло-малиновими старшинами польської військової ради і що — в "майбутніх" кресах Польщі, чи то пак — в "майбутній Україні" — папиримський матиме цілковиту волю для пропаганди католицизму. Допомога "намісника бога на землі" очевидно, має цілком забезпечити успіх "угоди" гнобника А. Левницького, що вже не Польщі, а компанії францужуцьких капіталістів обіяв обмежені концесії у "вільних" кресах.

Жовтоблакитний наволочі немає діла до того, що українські робітники й селяне в шляхетській Польщі та боярській Румунії знають такого гниєту, якого вони не знали й за найгірших часів царату. Народившись, щоб плазувати черевом перед "золотим тельцем", жовтоблакитні буржуазні недоноски знов стають чинною силою, що має допомогти міжнароднім хижакам загарбати багатства та приборкати волю українських робітників та селян. Їх підтримують військові кола сусідніх з нами держав і тримають на поготові для майбутніх наскоків, похідних до тих, що були оце недавно.

Наші сусіди кажуть, що вони бажать жити з нами в мирі та в згоді. Час уже нагадати, що всі їхні хижачські наміри, що до нас нам відомі і що треба заткати пелюку тим, хто продає шкуру незабитого ще ведмеда. Проте, коли авантюристи хочуть попектися, хай пробують. Не ті вже ми, як три-чотири роки тому. Не ті тепер й українські робітники й селяне, що стогнуть під п'ятою шляхти та боярства".

ЯК ПОЛЬЩА "ОЗДОРОВЛЯЄТЬСЯ".

Соймовий посол — Фідеркевич, що недавно виступив із напів-куркульською партією "Визволення" та перейшов до лав нової "Незалежної селянської партії", на засіданні союму в справі: "оздоровлення" (санация) Польщі, сказав: "Пан Грабський перевів "санация", але він також довів цілу велику селянську Польщу до нечуванних злиднів і страшно-го розпачу... У Польщі, країні хліба, найбільша в цілому світі дорожнеча... Проти безробіття, що панує в цілій країні, уряд неспромігся нічого ліпшого зробити, як вивозити найздоровіших людей за кордон. Замість того, щоб дати їм землю, відібравши її від поміщиків, замість того, щоб дати безробітним працю, їм вишукують якийсь Мадагаскар (острів біля Африки), якусь Аргентину, щоб вони не протягали тут своїх рук до землі... Народ так зубожів, що навіть діти не можуть ходити до школи через брак одягу... Незадоволення широким мас обіймає дедалі все більші маси. Тепер ні один селянин уже не вірить у вашу земельну реформу. Ми розуміємо під зе-

мельною реформою таке: відразу відіраття землю від поміщиків та передати її селянам. Називається це більшовизмом, але мені байдуже, бо ж існує тільки один шлях!"

Щодо стану самих "оздоровлених" фінансів польської республіки, Фідеркевич заявив: "Польська буржуазія є фолістом (перевоза варт) всевітньої буржуазії. З наказу банкірів із Нью Йорку, Лондону або Парижу наш селянин мусить воювати. Мілітаризм у Польщі ссе кров із трудящих мас. Польський бюджет становить 2 мільярди 176 мільонів злотих; 712,100,000 зл. — тобто, 36 відсотків іде на військові потреби."

До того-ж на поліцію витрачається 103½ мільйонів злотих. Отже, половина всього бюджету йде на боротьбу з народом!"

Таке є справжнє становище в "стабілізованій" панській Польщі. Та ці сумні відомості наводять навіть не комуніст, а селянський посол. Отже, можна бути певними, що ціла Польща справді опинилася на краю безодні.

П'ЯТИРІЧЧЯ ЧЕРВОНОГО ПРОФІНТЕРНУ

Дня 18. липня минуло п'ять років із того часу, як із революційних елементів світового професійного руху утворилася тимчасова міжнародна рада революційних професійних і виробничих союзів, що з неї згодом виріс Профінтерн.

П'ять років — це за наших бурхливих часів війни і революції досить довгий термін. За цей час пролетаріат пережив не одне піднесення, а ще більше поражок, і то в умовах надто гострої класової боротьби; він полив своєю кров'ю тернистий шлях боротьби за своє визволення й визволення всіх трудящих із капіталістичного ярма. У нерівній боротьбі з усіма силами капіталістичного світу, об'єднаний у Профінтерн, міжнародний пролетаріат мав перед собою не тільки отвертого ворога, світову буржуазію, але також і — позад себе потайного, замаскованого ворога в особі реформістського амстердамського об'єднання професійних організацій, — об'єднання, де позасідали за проданим й лояль буржуазією ганебні проводирі ІІ. Інтернаціоналу; вони за панську ласку проміняли інтереси пролетаріату на інтереси буржуазії.

У другій половині цього п'ятирічного періоду склалася, і в великій мірі через зраду соціалі і проф-патріотів, несприятливі обставини для робітничого руху. Дезорганізований під час світової війни капіталістичний світ, що під ним уже захитався був грунт, зумів іще раз вийти з кризи й зміцнитися — як економічно, так і політично. За цього періоду капіталістичний світ знов в обороті перешов знов від обороту до наступу проти робітничої класи.

У цій новій ситуації загальному наступу капіталу на робітничі позиції ясно позначилися дві лінії в робітничому русі: лінія зради робітничих інтересів із боку реформістського Амстердаму, що став осередком усього реакційного й консервативного в робітничій класі, і лінія Профінтерну, який і в скрутні моменти в робітничому русі вмів завжди організувати відсіч зазіханям імперіалістів. Рівнобіжна діяльність Амстердаму й Профінтерну виділяла виразно всю суть цих двох робітничих об'єднань. Перший став підпорою міжнародної буржуазії, другий — центром революційного пролетаріату й підпорою соціалістичної революції. Поза всією

теорією незалежності професійного руху від політичної організації пролетаріату, Амстердам став додатком до ІІ. Інтернаціоналу; усіх сил своїх останніми роками він докладав до того, щоб підтримати капіталістичну систему "мирної" експлуатації робітничої класи й поневолення колоніальних народів на Сході. Між двома цими об'єднаннями міжнародного пролетаріату, в процесі їх діяльності, утворилася ціла провалля як що до теоретичної постановки питання про шляхи в робітничому русі, так само визволення й визволення всіх трудящих із капіталістичного ярма. До якого Інтернаціоналу вони належать, жваво відкупилися на заклик і, не розгортаючи ніяких політичних суперечок, зібралися здійснити єдиний пролетарський фронт.

— "Від широкого серця, — сказав потім промовець, — скільки є сил в нас, ми повинні боритися проти війни. Ми повинні вжити всіх заходів: прилюдні демонстрації, тиску на уряд, пропаганди, догляду за рухом війська й зброї.

Ми кажемо: "Годі лити кров! Ми не хочемо йти далі! Як що війна триватиме, як-що виникне новий конфлікт, ми обернемо імперіалістичну війну на війну громадську, на війну за визволення!"

Ми кажемо народові: — "Ти спроможний зробити все! Ти творшиш життя, хліб, заводи й річі. Ти воюєш! Отже, час створити мир! Не корись більше! Не дозволяй, щоб тебе кидали в жорстоку різню. Трудящі, щільніше свої лави! Спільними силами мільйонів ви повалите капіталізм!"

Як і серед промови, т. Барбюс наприкінці знов викликав бурхливі одлески, що свідчили про захоплення робітництва і його прагнення боротися за вічним ворогом — капіталом.

Утворений в осені торік, під час 6-го з'їзду профспілок в С.Р.С.Р., англійсько-радянський комітет боротьби за єдиний робітничий фронт приймає на свій бік де далі ширші маси міжнародного робітництва й що раз більше зменшує вплив Амстердаму на ті відсталі й консервативні кола робітничої класи, що користься це амстердамської бюрократії.

Хитка стабілізація капіталістичної системи поки що дає змогу наступати міжнародній буржуазії; до її послуг іще є амстердамська контора англо-американських банкірів. Але це ненадовго. Всупереч усім зусиллям амстердамських бюрократів не допустити "більшовицької зарази" до лав міжнародних профорганізацій, єдина вирізняє всю суть цих двох робітничих об'єднань. Перший став підпорою міжнародної буржуазії, другий — центром революційного пролетаріату й підпорою соціалістичної революції. Поза всією

що ви мене запросили такого важливого часу зробити стислий нарис ваших завдань. Я дуже радий протягти руку цим чудовим зборам.

Я бачу поза вами живу хвилю, що наближається, величчю й непохитну хвилю, що знає, чого вона хоче, й прагне перемоги.

На нашому робітничому конгресі зібралися усі пролетарські сили, що спроможні боротися з теперішнім лихом: війною в Мароко, фінансовою кризою тощо. Це все — справи, щільно сполучені в усюмою буржуазному ладі, що пригноблює всі живі сили.

Ми ледве вийшли з того жалюгідного становища й злиднів, що ми їх зазнали на війні. Ми ледве стали забувати за воєнне лекко. А вже ми усвідомили собі, що ми й ті, хто загинув, були дурні.

І ми заприсяглися, що доки ми живемо, ми не спочиватимем, аж поки не знищимо капіталізму! Ми заприсяглися поширити скрізь велике гасло — братання!

Сьогодні вже знов сидують одурити нас. Нам кажуть: "Ні, це вже не така сама війна! Тепер знов ховають правду, як і 1914-го року. Але-ж це та самісенька війна і розпочато її з тим самим походом глауства, брехні, краді-

жок, грабунків!... Війна скрізь причаїлась. Во-на триває далі всюди, де ще ликує капіталістична влада! Війна в Китаю, загрози війни проти С.Р.С.Р. Старий імперіалізм ніколи не згодиться, щоб поруч із ним існувала держава — велетень, яка втілює в собі бажання та волю робітництва.

Отже, капіталізм, щоб забезпечити собі панування, оцельки вигадав "міжнародний поліцейський кордон"...

Цим коаліціям імперіалістів треба протиставити коаліцію всіх визискуваних. Ми повинні координувати (погодити) всі наші зусилля, щоб здійснити пролетарську єдність."

Далі тов. Барбюс сказав, що робітничі організації, незалежні від того, до якого Інтернаціоналу вони належать, жваво відкупилися на заклик і, не розгортаючи ніяких політичних суперечок, зібралися здійснити єдиний пролетарський фронт.

— "Від широкого серця, — сказав потім промовець, — скільки є сил в нас, ми повинні боритися проти війни. Ми повинні вжити всіх заходів: прилюдні демонстрації, тиску на уряд, пропаганди, догляду за рухом війська й зброї.

Ми кажемо: "Годі лити кров! Ми не хочемо йти далі! Як що війна триватиме, як-що виникне новий конфлікт, ми обернемо імперіалістичну війну на війну громадську, на війну за визволення!"

Ми кажемо народові: — "Ти спроможний зробити все! Ти творшиш життя, хліб, заводи й річі. Ти воюєш! Отже, час створити мир! Не корись більше! Не дозволяй, щоб тебе кидали в жорстоку різню. Трудящі, щільніше свої лави! Спільними силами мільйонів ви повалите капіталізм!"

Як і серед промови, т. Барбюс наприкінці знов викликав бурхливі одлески, що свідчили про захоплення робітництва і його прагнення боротися за вічним ворогом — капіталом.

Утворений в осені торік, під час 6-го з'їзду профспілок в С.Р.С.Р., англійсько-радянський комітет боротьби за єдиний робітничий фронт приймає на свій бік де далі ширші маси міжнародного робітництва й що раз більше зменшує вплив Амстердаму на ті відсталі й консервативні кола робітничої класи, що користься це амстердамської бюрократії.

Хитка стабілізація капіталістичної системи поки що дає змогу наступати міжнародній буржуазії; до її послуг іще є амстердамська контора англо-американських банкірів. Але це ненадовго. Всупереч усім зусиллям амстердамських бюрократів не допустити "більшовицької зарази" до лав міжнародних профорганізацій, єдина вирізняє всю суть цих двох робітничих об'єднань. Перший став підпорою міжнародної буржуазії, другий — центром революційного пролетаріату й підпорою соціалістичної революції. Поза всією

що ви мене запросили такого важливого часу зробити стислий нарис ваших завдань. Я дуже радий протягти руку цим чудовим зборам.

Я бачу поза вами живу хвилю, що наближається, величчю й непохитну хвилю, що знає, чого вона хоче, й прагне перемоги.

На нашому робітничому конгресі зібралися усі пролетарські сили, що спроможні боротися з теперішнім лихом: війною в Мароко, фінансовою кризою тощо. Це все — справи, щільно сполучені в усюмою буржуазному ладі, що пригноблює всі живі сили.

Ми ледве вийшли з того жалюгідного становища й злиднів, що ми їх зазнали на війні. Ми ледве стали забувати за воєнне лекко. А вже ми усвідомили собі, що ми й ті, хто загинув, були дурні.

І ми заприсяглися, що доки ми живемо, ми не спочиватимем, аж поки не знищимо капіталізму! Ми заприсяглися поширити скрізь велике гасло — братання!

Сьогодні вже знов сидують одурити нас. Нам кажуть: "Ні, це вже не така сама війна! Тепер знов ховають правду, як і 1914-го року. Але-ж це та самісенька війна і розпочато її з тим самим походом глауства, брехні, краді-

жок, грабунків!... Війна скрізь причаїлась. Во-на триває далі всюди, де ще ликує капіталістична влада! Війна в Китаю, загрози війни проти С.Р.С.Р. Старий імперіалізм ніколи не згодиться, щоб поруч із ним існувала держава — велетень, яка втілює в собі бажання та волю робітництва.

Отже, капіталізм, щоб забезпечити собі панування, оцельки вигадав "міжнародний поліцейський кордон"...

Цим коаліціям імперіалістів треба протиставити коаліцію всіх визискуваних. Ми повинні координувати (погодити) всі наші зусилля, щоб здійснити пролетарську єдність."

Далі тов. Барбюс сказав, що робітничі організації, незалежні від того, до якого Інтернаціоналу вони належать, жваво відкупилися на заклик і, не розгортаючи ніяких політичних суперечок, зібралися здійснити єдиний пролетарський фронт.

— "Від широкого серця, — сказав потім промовець, — скільки є сил в нас, ми повинні боритися проти війни. Ми повинні вжити всіх заходів: прилюдні демонстрації, тиску на уряд, пропаганди, догляду за рухом війська й зброї.

Ми кажемо: "Годі лити кров! Ми не хочемо йти далі! Як що війна триватиме, як-що виникне новий конфлікт, ми обернемо імперіалістичну війну на війну громадську, на війну за визволення!"

Ми кажемо народові: — "Ти спроможний зробити все! Ти творшиш життя, хліб, заводи й річі. Ти воюєш! Отже, час створити мир! Не корись більше! Не дозволяй, щоб тебе кидали в жорстоку різню. Трудящі, щільніше свої лави! Спільними силами мільйонів ви повалите капіталізм!"

Як і серед промови, т. Барбюс наприкінці знов викликав бурхливі одлески, що свідчили про захоплення робітництва і його прагнення боротися за вічним ворогом — капіталом.

Утворений в осені торік, під час 6-го з'їзду профспілок в С.Р.С.Р., англійсько-радянський комітет боротьби за єдиний робітничий фронт приймає на свій бік де далі ширші маси міжнародного робітництва й що раз більше зменшує вплив Амстердаму на ті відсталі й консервативні кола робітничої класи, що користься це амстердамської бюрократії.

Хитка стабілізація капіталістичної системи поки що дає змогу наступати міжнародній буржуазії; до її послуг іще є амстердамська контора англо-американських банкірів. Але це ненадовго. Всупереч усім зусиллям амстердамських бюрократів не допустити "більшовицької зарази" до лав міжнародних профорганізацій, єдина вирізняє всю суть цих двох робітничих об'єднань. Перший став підпорою міжнародної буржуазії, другий — центром революційного пролетаріату й підпорою соціалістичної революції. Поза всією

що ви мене запросили такого важливого часу зробити стислий нарис ваших завдань. Я дуже радий протягти руку цим чудовим зборам.

Я бачу поза вами живу хвилю, що наближається, величчю й непохитну хвилю, що знає, чого вона хоче, й прагне перемоги.

На нашому робітничому конгресі зібралися усі пролетарські сили, що спроможні боротися з теперішнім лихом: війною в Мароко, фінансовою кризою тощо. Це все — справи, щільно сполучені в усюмою буржуазному ладі, що пригноблює всі живі сили.

Ми ледве вийшли з того жалюгідного становища й злиднів, що ми їх зазнали на війні. Ми ледве стали забувати за воєнне лекко. А вже ми усвідомили собі, що ми й ті, хто загинув, були дурні.

І ми заприсяглися, що доки ми живемо, ми не спочиватимем, аж поки не знищимо капіталізму! Ми заприсяглися поширити скрізь велике гасло — братання!

ЗА ВІДДАННЯ ЗЕМЛІ СЕЛЯНАМ.

(Заява посла Тарашкевича в польському сеймі, зложена в імені робітничо-селянського блоку на засіданні сейму 17. липня 1925 р.)

В імені робітничо-селянського блоку, зложеного з Білоруської Селянсько-Робітничої Громади, Незалежної Селянської партії і Посольської Комуністичної фракції, протестуємо як найрешучіше проти закону про парцеляцію і осадитиство, який названо законом про переведення земельної реформи.

Ухвалений сеймом закон є замахом обшарніків на найбільш життєві інтереси працюючих мас. Цілю цього закону є, щоб утрималася кліка обшарніків, мліка, котра на протязі цілого ряду століть висасала кров і піт працюючих мас, щоб кинути охлялі нечисленній жменці сільських багатів і таким робом здобути союзників до боротьби з величезним селянським рухом. Метою закону є виділити з землі садинок і дієвних власників — мільони безземельних і малоземельних селян, позбавити їх батьківщини а одночасно постійно осушувати і дурманити селянські маси обłudними обіцянками. Вкінці метою цього закону є скріплення панування в польській державі шляхти, збільшення і так вже страшного утиску і визиску селян і робітників.

Цей закон, який іде виключно по лінії інтересів обшарніків, переводить участь принайкнішійшій участі польських слуг з "Піаста" і Польської Партії Соціалістичної, які вже віддавна поставили собі за виключну ціль оборону і закріплення панування панів. Алеж "Визволення", котре для параді живився ірраціональних фраз, котре через якийсь час робило ніби то опозицію в сеймі, — шораз то виразніше іде на ласку буржуазії, а заклучивши з "Піастом" угоду — перейшло виразно до ворожого для працюючих мас табору.

Буржуазно-літвісько-пепесівському блоку, який скріпився тепер "Визволенням", мусить бути протиставлений могутній робітничо-селянський блок, в рядях котрого знайдуться мільони працюючих мас міста і села, які провадять боротьбу під кличчями: "Земля для селян, національна свобода для поневолених народів".

Ми, представники зачатків такого селянсько-робітничого блоку, від самого початку протестували і тепер протестуємо проти цього закону, домагалися і домагаємося вивільнення землі без викупу і поділу її між селян.

Цей закон не тільки не розв'язує земельного питання, не тільки не вступом до мирного розвитку земельних відно-

син в польській державі, а якраз навпаки — він є початком великої і відкритої боротьби.

Сильна боротьба за землю входить в новий період. Сейм не дав і не дасть землі селянам. Селяне мусять взяти землю самі, і візьмуть її налевно. Творити Селянські Комітети — це наказ хвилі! Творити Селянські Комітети для масової боротьби за землю для селян без викупу, для боротьби з розхолопюванням землі нечисленною горсткою багатів, для боротьби з поліційними насильствами і утиском, для організування працюючих мас.

Ухвалений сеймом закон про парцеляцію і осадитиство провадить теж до загострення боротьби на українських і білоруських землях, які знаходяться під ярмом польської шляхти і буржуазії.

Польський уряд і польська буржуазія провадять на українських і білоруських землях екстермінаційну політику, так як робила це колись ославлена пруська колонізаційна комісія, — політику, яка зміряє до цілковитого позбавлення землі українських і білоруських селян і до спольонізування Західної України і Західної Білорусі.

На теренах Західної України і Західної Білорусі земля творить відвічну власність місцевих селян, яку шляхта виврала від них насильно.

Землю цю відзискають українські і білоруські працюючі маси і зуміють оборонити її перед всякими замахами з боку обшарніків.

Для керування поділом сконфіскованої землі утворюється на українських і білоруських теренах Головної Селянської Комітети Західної України і Західної Білорусі, які будуть вибрані на з'їздах делегатів Повітових Селянських Комітетів.

В імені мільонів селян і робітників, які тільки в тісному братньому союзі і згоді бачуть зрапорку побіди, рішуче протестуємо проти нового замаху, який готується сеймом на права працюючих мас.

Стверджуємо, що замах сеймом на права працюючих мас скріпить ще більше і зусилить боротьбу селянських мас за їхню батьківщину, боротьбу за їхні найсвятіші права.

ЗВІЛЬНЕННЯ КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ.

Німечький райхстаг висловився 170 голосами проти 143 за звільнення заарештованих комуністичних послів Гекерта та Пейффера. Пропозицію звільнити комуністичних послів подали комуністи

РОБІТНИЧІ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ.

ЗАЯВА ФРАНКО-БЕЛЬГІЙСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ.

Дня 13. липня виїхала з Москви на батьківщину французько-бельгійська делегація, що відвідала найбільші міста Союзу. Вона з великим заінтересованям знайомила з життям робітників С.Р.С.Р. і надзвичайно задоволена своєю поїздкою. Делегати заявили, що віднині вони переконалися назавжди про економічну силу Союзу. Вони бачили все, побувавши у різних закутках Союзу на великих фабриках і заводських підприємствах. Вони здивовані тим, яким скорим темпом відроджується радянська промисловість.

"Стан наших робітників, особливо з культурного погляду, заявляють делегати, заслугове найбільшої похвали. Велике враження справила активність робітничої класи Союзу. Після повернення на батьківщину, ми знайомитимемо наших робітників про дійсний стан робітників Союзу та подбаємо про те, щоб розвіяти всі наклепи французької та бельгійської буржуазії проти Радянського Союзу. Це наш обов'язок і ми зробимо це".

НІМЕЦЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ ПРИБУЛА ДО С.Р.С.Р.

До Радянського Союзу прибула делегація організованого німецького робітничого в складі 58 осіб. В Ленінграді делегація зложила декларацію про брехні капіталістів на Радянський Союз, оглянула місто й фабрики та відїхала до Москви.

З Москви делегація виїхала трома групами в подорж по цілому Союзу. Одна група поїхала на Волгу і Урал, друга до Харкова, Домбасу і на Кавказ, третя до Києва, Одеси і Криму.

НЕ ПУСКАЮТЬ РОБІТНИЧИХ ДЕЛЕГАЦІЙ ДО С.Р.С.Р.

Австрійський уряд заборонив усім поліцейським округним урядам видавати закордонні паспорти членам австрійської робітничої делегації, що збирається виїхати до С.Р.С.Р. Деяким членам делегації, що вже мають паспорти, чехословацьке консульство у Відні, мабуть змовившись з австрійською владою, відмовило видавати транзитну візу. Усі заперечення делегації не мали ніяких наслідків.

Члени делегації вдалися до соціал-демократичної фракції парламенту, прохаючи втрутитися в цю справу. Проте секретар парламентської фракції від цього відмовився. Досі ще подорж робітничої деле-

гації не відбулася через те, що австрійські й чехословацькі урядові органи та поліцейська влада погодилися з австрійською соціал-демократією.

БОЯТЬСЯ ПЕРЕПУСКАТИ РОБІТНИЧУ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО С.Р.С.Р.

Нюдно шведське паропластво не згодилось перевести шведську робітничу делегацію до Ленінграду, не тільки на пільгових, але навіть і на звичайних умовах: тарифу за переїзд значно підвищено.

Бажаючи допомогти шведським робітникам, радянська торговельна флота зробила розпорядження, щоб радянський пароплав "Карл-Маркс" пливучи з Німеччини до Ленінграду, зайшов до Стокгольму і взяв шведських робітників до Ленінграду.

ШВЕДСЬКА РОБІТНИЧА ДЕЛЕГАЦІЯ ВИЇХАЛА.

Шведська робітничка делегація в складі 300 осіб виїхала до Радянського Союзу двома групами по 150 в кожній. Поїздки організували редакція газети "Політикер" і стокгольмський комітет компартії. Між делегатами є й представники есдеків.

Подорж до С.Р.С.Р. викликала надзвичайне зацікавлення серед робітників мас. Буржуазна преса лютує, закидаючи "московську провокацію", але деяка ліберальна преса відбиває напади.

ПРИВІТАННЯ ПРОФІНТЕРНУ ВІД КОМІНТЕРНУ.

В пятілітній роковини Профінтерну Комінтерн звернувся з привітанням до провідників та борців революційного профроуху у всьому світі.

"Відродж в ті роки, — говориться в привітанні, — профінтерни не тільки завоював нові верстви робітників для ідей комунізму і для організації революційного профроуху, а і віні також у маси, що перебувають під сильним впливом прибічників Амстердаму, свідомість про необхідність завоювати всі сили для боротьби за повалення капіталу. Червоный Інтернаціонал Профспілок подав гасло — завоювати єдність у всьому світі, і він перереде це в життя, не дивлячися на перешкоди цій єдності провідників реформізму.

Українська робітничка преса є ознака сили і свідомости робітництва. Памятайте про пресовий фонд і відновлення передплата!

Час пишно вбрані жінки та мушени. Трохи обдивився навколо і звернувся до мєну. Хоч як славні були бенкети ван-Ренселера, він сам був людиною простих бажань і всі його пишність виходила з бажання подобатися иним. Він замовив собі вина і в задумі попивав його, поки кельнер ставив перед ним блюдо з смачними устрицями. Перше ніж узятися до них ван-Ренселер замовив собі обід: солодке м'ясо, печені перепелиці, свіжу спаржу та артишоки, приготовані особливим способом. Кельнер уважно слухав, як треба приготувати м'ясо і який саме соус зробити до спаржі.

ПО ТРИ РОКИ ТЮРМИ ЗА КОМУНІСТИЧНІ ВІДЗВИ.

Окружний суд у Лодзі засудив 4-ох комсомольців до трьох років від півтора до трьох років кожного за розмовсюдження комуністичних відозв.

РІЖНІ ВІСТІ.

ШЛЯХЦІ НА ЗАГРОДЗЕ...

Підчас побуту през. Войцеховського в Закопанім, зайшла цікава і досить знаменна подія. Комітет прийняття президента держави призначив відію співачки Королєвіч-Вайдової на мешканця для Войцеховського. Щоби авто президента могло дістатися до віді, треба було переїхати через парцелю арт.-мал. Галка. Всім на дивину артист-маляр відмовив дозволу на переїзд через свою площу. Крім того написав до Войцеховського лист, в якому докоряє президенту, що з рації його побуту в Закопанім, комітет робить пакости мешканцям. През. Войцеховський зрезигнував з назначеного мешканця і кавав повідомити про це незгідного маляра.

КРОВАВІ ПЕРЕГОНИ В ВАРШАВІ.

Дня 17. липня, в 11 годині зранку варшавська вулиця мала видивоче. Коли два "м'ядовци" домагалися на вулиці мов на іронію, Згода — легітимації від трьох підозрілих прохажих, ці замислі легітимацій витягнули бравнігні, почали стріляти та втікати. Поліція на вулиці, піші та кінні, почали бігти навздогін за ними. Трять утікаючи ранено; утікаючі постріляли поліцаїв та коня, а при спільній винимі кулі попадали в прохажих: одного урядовця та кравця. Ув'язнені втікачі мають бути комуністами, які приготували напад на повірника поліції, що раніше належав до комуністичної партії. Один комуніст і один "в'ядовица" боряться зі смертю у шпиталі.

БРАМЛІ ПРО СКАЖЕНИХ АМСТЕРДАМЦІВ.

На останній нараді Виконкому Амстердамського Інтернаціоналу секретар генеральної ради англійських профспілок Фред Брамлі заявив жовтим ватажкам таке:

"Мені здається, що ви можете обміркувати будь-яке питання цілком спокійно, без паніки й остраху, але на вас находить майже дикунтський сказ, коли ви зачіпаете російській справі... Ви байдуже обговорюєте пригноблення робітників у капіталістичних країнах, без цієї надзвичайної пошесті обурення. Але як-що ви починаєте говорити про Росію, на вас наче находить небезпечна хвороба, що я її не розумію, бо-ж я не професор".

ПРИВІТАННЯ З'їЗДУ КОМІНТЕРНУ.

З'їзд німецької компартії надіслав на імя Виконкому Комінтерну телеграму, в якій говориться:

"В момент, коли на Сході нарастають нові хвилі революції, коли світовий імперіалізм готує нову злочинну авантюру та напад на визискуваних, пригноблених та на С.Р.С.Р.; коли імперіалізм радий зробити з Гінденбургської — Німеччини

3 ПОЛЯ КЛАСОВОЇ БОРОТЬБИ.

З'їЗД НІМЕЦЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

В другій половині липня відбувся в Берліні з'їзд Комуністичної Партії Німеччини. В з'їзді брало участь 170 делегатів.

Із 170 делегатів — 142 пролетарського походження, 19 дрібно-буржуазного та 8 селянського. 121 делегатів — це робітники від варстату, 44 партійні службові особи, решта — члени райхстагу. З між делегатів 95 бере участь у політичних організаціях від часу війни, 147 делегатів — члени вільного фаху, 8 безфаховці. Фаховий склад такий: 73 металісти, 17 банкові службовці, 14 деревообробники, 13 текстильники, 12 транспортники, 11 будівельники.

ПРОМОВА ТЕЛЬМАНА.

З доповідю на з'їзді німецької компартії про профроух виступив Тельман. Він підкреслює особливу вагу цієї справи. У своїй доповіді Тельман змалював сучасний стан міжнародного профроуху і з'окрема підкреслює тенденцію до встановлення єдності, що виявилася у світовому профроусі. Потім він висвітлює контрреволюційну роль об'єднання німецьких профспілок. Провідники загального німецького об'єднання профспілок — це найвірніше знаряддя буржуазії, коли вона наступатиме на С.Р.С.Р.

ЖІНОЧА ДЕЛЕГАЦІЯ ВИМАГАЄ АМНЕСТІЇ.

На останньому засіданні з'їзду німецької компартії велике враження зробив закид жіночої делегації з 8-ми жінок, дружин політичних в'язнів, що з слізьми на очах вимагали від конгресу енергійних заходів для переведення амнестії.

ТРЕБА СТЕРЕГТИСЯ ШПІГУНІВ.

Голова з'їзду німецької комуністичної партії Г. Гешке підкреслює, що призища нових членів ЦК не можна назвати, бо в саї засідання є присутні редактори соціал-демократичної газети "Форверк", а також агенти поліції.

ПРИВІТАННЯ З'їЗДУ КОМІНТЕРНУ.

З'їзд німецької компартії надіслав на імя Виконкому Комінтерну телеграму, в якій говориться:

"В момент, коли на Сході нарастають нові хвилі революції, коли світовий імперіалізм готує нову злочинну авантюру та напад на визискуваних, пригноблених та на С.Р.С.Р.; коли імперіалізм радий зробити з Гінденбургської — Німеччини

плідцдарм білої армії, — партійний з'їзд німецької комуністичної партії всіх сил додасть до того, щоб віддати всю снагу пролетаріату на утворення єдиного міжнародного фронту класової боротьби".

ДО ЛАВ КОМПАРТІЇ.

Скандална тактика французьких соціалістів що-разу все більше обурює чесних робітників, що залишаються ще в цій партії. Деякі з них навіть виходять із неї.

Недавню мер (міський голова) у Сен-Леже-Бальсон, соціаліст Гупіє, вдавсь до секретаріату краєвого комітету компартії з заявою, в якій просить допустити його до лав компартії.

СОЦІАЛ ДЕМОКРАТИ БОЯТЬСЯ ПРАВДИ.

Берлінський комітет соціал-демократів видав заяву, де відмовляється від всякої спільної боротьби з комуністами й пропонує не давати комуністам слова на соціал-демократичних зборах.

У відповідь на цю заяву берлінський комітет компартії у відозві зазначає, що в протилежність соціал-демократам, комуністи погоджуються давати соціал-демократичним промовам скільки завгодно часу для виступів на зборах комуністів.

ПЛЯНУЮТЬ ШТУЧНІ ОКЕАНСЬКІ ОСТРОВИ.

Берлінські часописи основно обговорюють плян інженера Армстронга будови 8 штучних островів на Атлантийському океані, як стацій для літаків, курсуючих між Європою та Америкою.

Острови мають бути побудовані на взірещ ледових гір, так що 90 процент острова має бути погруженого у воду. Це надасть островам рівновагу, а щоби вони держалися на місці, то будуть причіплені величезними акорями. Острови не будуть отже будовані з морського дна, а будуть тільки величезними причіпленими до дна платформами.

Час лету з Англії до Америки вивосив-би не більше як 30 годин. Здійснення цього проекту означало-б величезний розвій світової комунікації.

ПИШЬТЕ ДОПИСИ.

Щоб наш часопис міг вірно відзеркалювати все те, що роблять робітники і фермери, то треба, щоб в ньому були про це дописи зі всіх місцевостей. Тому пишіть коротко і зрозуміло про життя робітників або фермерів у Вашій місцевості все те, що може цікавити робітничий і фермерський загал.

А. СІНКЛЕР.

ГЕРОЙ КАПІТАЛУ

Переклад Н. Романович.

(Продовження.)

"Ван-Ренселер був лютий, бо акції "Повітряний Корабель Каламазо" були одним з його улюблених дітей. Всю дорогу він обміркував цю справу, а коли прибув до Нью Йорку, банкірські контори "ведмедів" одержали наказ продавати акції граючи на підвищення за готівку і знову купувати, що протягом місяця за них буде виплачено їх риночну ціну; метою цієї гри було одурити "ведмедів", які знали, що акції боронить ван-Ренселер, і могли подумати, що в нього немає грошей, раз він спродає акції, а потім знов купує їх, і так грає на зниження. Ця вигадка вдалася як найкраще; акції за готівку скупиди маклери ван-Ренселера і спекулянти з новою надією купували й продавали акції ван-Ренселерові більше, ніж було на ринку; той міг купувати їх цітими партіями по п'ять і десять тисяч на зобов'язання "ведмедів" доставити їх за місяць, аж доки "ведмеді" не зупинилися від браку грошей.

"Гроші, розуміється, були у ван-Ренселера і він сміявся, коли наставляв лапку. Як настав термін доставити по умові акції "Повітряний Корабель Каламазо", вони раптом сезди з ринку. Це була така гра на підвищення, про яку

можна було тільки мріяти. Ціна йшла в гору, все підскакуючи; почали з 110, а перед закнченням біржі давали за них вже 190, але марно. 60 тисяч акцій треба було доставити ван-Ренселерові, шістьдесять тисяч, що недавно продавалися за 110, а тепер коштували більше 190.

Ведмеді прийшли до нього і прохали помилувати; ван-Ренселер благородно відповів, що не віддасть акцій по 190, але можна піти на згоду, щоб виграти час. Він пропонував їм платити 5 процент в день з ціни, написаної на акції. Ніхто не розумів його гри і думали, що незабаром настане пониження, отже і радо згодилися. Але акції не падали в ціні; і нарешті заплатити довелося по 260 доларів за акцію, і ван-Ренселер заробив двіста доларів на акції, яких було 60 тисяч. По цій ведмеді не швидко зважилися напасти на яку-будь улюблені акції Роберта ван-Ренселера".

IX.

В день такого "погадження" наш герой та його жертви вели балачки до пізнього вечера; потім ван-Ренселер взяв кеба та поїхав до міста. Захотілось йому свіжого повітря та руху і він зробив щось невдастє йому: вийшов з кеба і пішов Бродвейом.

Вже було по обіді в дома, і він попротува до свого клубу; але переходячи біля блискучо освітленої ресторації, звідки неслися звуки музики, він під впливом раптового бажання вступив туди.

Це була надзвичайна пригода для нього, бо це була весела ресторація, де весело гаяли

час пишно вбрані жінки та мушени. Трохи обдивився навколо і звернувся до мєну.

Хоч як славні були бенкети ван-Ренселера, він сам був людиною простих бажань і всі його пишність виходила з бажання подобатися иним. Він замовив собі вина і в задумі попивав його, поки кельнер ставив перед ним блюдо з смачними устрицями. Перше ніж узятися до них ван-Ренселер замовив собі обід: солодке м'ясо, печені перепелиці, свіжу спаржу та артишоки, приготовані особливим способом. Кельнер уважно слухав, як треба приготувати м'ясо і який саме соус зробити до спаржі.

— Та принесіть фляшку Chambertin, найкращого, який маєте.

Коли кельнер віддалився, містер Роберт ван-Ренселер взявся до устриць. Мєсо, коли принесли, було смачно приготовлено, вино було краще, ніж він сподівався, і він був дуже вдоволенний. Обідаючи инколи зупинявся, щоб передихнути та обдивитися навколо; був гладкий, і коли їв, почував це. Нарешті скінчив і облягнувавшись відкинувся на спинку стільця та запалив сігару.

Сігари Роберта ван-Ренселера були, як і все, що він уживав, його власного ввозу; запах їх нагадував амброзію; герой наш заллющив очі й почував себе дуже щасливим. Від вина заграла кров; шдунок вдоволено співав — чого треба було цивілізованій людині?

Проте бракувало чогось; і коли містер ван-Ренселер обдивив очима кімнату, він побачив саме те, чого йому було треба.

Біля одного столику напроти сиділо дві жінки. Одна з них — груба, з жовтим волоссям, вся обвішана коштовними каміннями. Друга-ж...

жінкою не бачив він чогось подібного. Була це молода дівчина — не мала й двадцяти — на диво ніжної краси. Просто була вбрана та біла, але шкіра її була мов ніжний, рожевий мармур, а обличчя... — ван-Ренселер просто очей не міг відвести від її обличчя.

Груба жінка помітила його погляд і усміхнулася. Він бачив, як вона штовхнула дівчину ногою й дівчина, кинувши оком на нього, відвернулася почервонівши й дивилася в тарілку. Серце ван-Ренселера забилося швидше, він похачем допив свою чашку кави та кинув сігару. Помітивши, що жінки забираються відходити, він покликав кельнера й глянувши на рахунок, дав двацять доларів, не взявши здачі.

Потім одів пальто й вийшов на вулицю. Жінки йшли перед ним до рогу; тут вони повернули в бічну вулицю.

— Ваша товаришка, здається, трохи несмілива, — сказав він сміючись, коли порівнявся з ними, й тихенько взяв дівчину за руку.

Трошечки, — відповіла жінка. — Вона всього кілька днів в Нью Йорку. Міс Герисен містер?

— Містер Грін, — сказав ван-Ренселер.

— Містер Грін, — повторила жінка всміхаючись, — а я, — місіс Лінч.

Такий щасливий був початок.

— Кудаж ви йдете? — спитав містер Грін.

— Йдемо до дому, — сказала місіс Лінч.

(Далі буде.)

Товариші! Відновляйте передплату однокій робітничої газети "Укр. Роб. Вістей"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поспішайте купити, а буде мати морську книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так догдо відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця. Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті стравні події в старому краї. Читачи "Карпатську ніч" вірнічно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Нарядуючи вона на найрадошу шпєрф, оцілюючи в артистичним мовою в слов, кольорів, КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЗНАЙТЕ РОЗПОВІДНОЮ ТЕ СМІЖЬ ШО КНИЖКУ. Вислідитесь книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гринами послиати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В ТРАНСКОНИ.

Міська управа в руках робітників.

Вже пару років тому назад, як Транскон “збанкрутувала”. Причиною “банкротства” була та, що парубоно багато довгів, коли пускано водопроводи та різні інші видатки, яких не можна було оминути в будівництві нового містечка і ці видатки перемишляли кожного року доходи, які напливали до міської ради з податків та й з інших джерел. Міська рада не могла господарити, бо не мала грошей і вже пару років, як в Трансконі нема міської ради і містом управляє комісіонер, назначений провінціоальним урядом.

Цей комісіонер провадив господарку через цих останніх пару років так, що місто залізло це більше в довгі, хідники по заламувалися, склепи були отворені як ніч так день, молод ходила по вулицях цілими ногами, пси не давали дороги педрейти, корови ходили хідниками, а люди попри хідники, словом, не було жадного порядку. Створено організацію з податковців: “Рейт пеєре асоційейшн”, до якої вписалися майже самі робітники (бо тут з вищої класи є лише кілька бізнесовців), і ті робітники рішл перебрати владу міста в свої руки. Так, коротко кажучи, уряд Брекана згодився на це і назначив робітника Вільямсона (бувшого секретаря місцевого відділу О.В.Ю.) головою міста.

Вільямсон працює в шапах, а за те, що полагодує міські справи вільними годинами, побирає від манітобського уряду здрьєтсь \$500.00 річної плати. І лише пару місяців тому, як Вільямсон зівстав так-би сказати головою міста, а вже можна бачити великі зміни: хідники понаправлювано, собак, які не мали “лайсенс” вилонено, склепарам назначено години, словом — порядок: А він (Вільямсон) каже, що цього року приходи мають перевищити розходи. Виходить, що шаповий, шприні і чесний робітник може ліпше управлятись містом, як дрібно буржуазний шисарчук-адміністратор.

Пару тижнів тому назад Вільямсон зайшов вечером до Укр. Р.б. Дому і там застав споре число українських робітників і робітниця, що мали свої спеціальні збори. Йому також уділено слова і він накликав всіх, щоб писалися до “Рейт пеєре асоційейшн” та брали активнішу участь в нарадах. Цей осени мають відбутися вибори, бо треба вибрати ще

одного чоловіка (через загальне голосування податковців) до помічі Вільямсонові. Тому потрібно, щоби українські робітники взяли активну участь в цих виборах та вибрати такого чоловіка, який-би в дійсності обороняв інтереси податковців, а не лише горстки бізнесовців.

До помічі Вільямсонові мусить бути вибраний робітник з шапи, а не бізнесмен!

В шапах.

У нас є “свої власні” шапи: Кенедіей Нейшвал Рейлвей, які є під контролею домінального правительства. В цих сінарьських шапах працює около 3,000 робітників різних народностей. Майже половина із цих робітників мешкає у Вінніпегу і до роботи приїждять кожного ранку потягом, за що платять по п'ять центів від особи. Пани “дуже добрі”. Літню порою устроюють для робітників пікнік аж в Гренд Біч (за Заду робітники платять по 80 ц. від особи), за що збирають добрі гроші, а ріжними днями в полудне забавляють робітників музикою та грою в “бейс бал”. Коли часом мають прибути якийсь бесідник (розміється робітничий), щоби в полудне поговорити до робітників, то наші пани, як не устроюють концерт, то спроваджують дівчат з міста грати “бейс бал”. Часом почуваш себе немов в Зарванці на відпустці, не знаєш на що дивитися і обід на година зійде, як батоном ляснув.

От такі то “добрі” наші пани! Умисно устроюють в полудне ріжні забавки, щоби не дати робітникам спромогти поговорити про деякі пекучі справи. Щодо організації, то офіційально і признаючою організацією є т. зв. інтернаціональні юнії, які входять до А.Ф.П. В 1919 році ці юнії зістали резбітгі і організовано О.В.Ю., але зараз О.В.Ю. вже майже зліквідовано, а робітники постійно вертають назад до своїх “крефтоних” інтернаціональних юнії. Протягом року думаємо назад відваскати ту саму силу, що мали попередно і поставити нашу організацію на 100 процент.

Поза шапами.

Англійські робітники не мають своєї босової політичної організації. Ще існує відділ О.В.Ю., на який сходяться і радять, але з тих нарад нема нічого. Економічна організація, щоби мати вплив на робітничу масу, то мусить мати визнання від хлібодавців та заключувати з ними угоди. О.В.Ю. не має сил, щоби так признанні

добути і тому не може існувати. Також існує мадецький відділ Незалежної Партії Праці, але лише існує Жадної масової акції не показує.

Відділу К.П.К. не можна тут засудувати, бо теперішні і бувші члени О.В.Ю. мають якісь (хоч невідомі) анархістичні погляди і не вірять в ніякі політичні партії та їхні політичні акції. Може вони скоро нарозумляться і зрозуміють, що організація мусить приспособлюватися до економічних законів та продукційних відносин, а не наоборот.

“Спосіб продукції матеріального життя обумовлює соціальний, політичний й духовний життєвий процес взагалі. Не свідомість людей встановлює їхнє буття, а навпаки, суспільне буття обумовлює їхню свідомість.” (Карло Маркс, “До критики політичної економії”).

Мій укр. робітничом.

Українське робітництво поділене на кілька таборів: церковники, т. зв. “патріоти” і члени та членкині робітничих організацій, що гуртуються при Українським Робітничим Домі. Щодо тих перших, то про них нема що і писати, бо жадної масової діяльності в них не видно, а щодо цих других, то вивчаючи, як в робітничих організаціях.

Відділ ТУРФДМ міститься у власнім будинку, довг вже сплячений, літом устроюють пікніки разом з відділом Жіночої Секції, часом устроюють забави з танцями, на яких грає своя власна організаційна музика, мітінги відбуваються регулярно, провадиться дитяча школа, до якої учасця поверх 80 дітей, а також школа на інструментах, яка відбувається під проводом т. П. Угринюка з Вінніпегу.

Нема в нас без того, щоб деякі члени не відходили. Це є вроди і нас від цього не можна виключити. В організації стоить непохитно лише ті члени, що розуміють, що таке організація і ті, що хочуть розуміти. Але світ не стоїть на місці, а поступає. Відійде одна старша одиначка, прийде два-три свіжих і робота дальше провадиться.

Ось в нас є вже й Робітничее Запмогове Товариство, яке також гарно розвивається. Українські робітники вступають масово до юнії та разом з англійськими товаришами працюють для поліпшення робітничої долі.

Ми працюємо не менше других робітничих організацій і так само, як всі члени ріжних

робітничих організацій, так само й ми, стрічаємося з ріжними перепадами та бореюся проти них.

Шапмен.

“ПОШИЛИСЯ В ДУРНІ”.

Форт Вільям, Онт.

Шалена і досить гупа агітація наших невольників проти Радянської України та цілого робітничо-фермерського руху між Українцями, часто доводять їх до звычайної гупоти. Осача впертість, арозумілість, безпідставні лайки на людей, котрі ніколи не думають про сєй, примуше не раз здорову людину гласно розсміятися з немоці туполобих “патріотів”.

Бачуть і признаються розумніші з тих жовтоблатників, що їхня пісня давно вже відспівана. З дня на день вони не злізби до творчої праці. Робітничі і фермерські організації мають поміж доносів, застрашування поліцією і іншими провокаціями наших “невольників”. І в нашій місцевості є з тузи цих людей, що звуть себе патріотами. Всі їхня енергія витрачується виключно на те, щоб кидати колоти від ноги українським робітничо-фермерським товариствам. Вічні доноси на передовиків, видаючі клеветки з наміром очеретити перед загальним чесним людем, з котрими стати на публічну дискусію не мають сили — це їх робота. Та чи шокдить кому така поведінка корних сил? Не дуже. Часами навпаки, вона відкриває очі тим людям, які до недавня віри їм, а до наших організацій мали певне упевнення. Таким способом наші сили ростуть, а їхні падуть.

Ось недавно тупіші робітники були свідками цікавого випадку. Тупішіні “невольники” запросили до себе громадянина Чайку, бувшого старшину галицької армії, котрий лаучи на захід, вступив погостити до своїх односельчан — дати відчит. Цей радод згодився поділитися вражіннями минулих років, переживаннями на ріжних фронтах боротьби з Подкаками, Червоною Армією, як також переписав настрій українського селянства і робітництва в Галичині під теперішню хрилку. Говорив про більші і менші помилки як одних, так і других, себто українських націоналістів і більшовиків, обгрунтовуючи не своїми аргументами. Про своїх патріотів, “будівничих соборної України” говорив, як про нездарів, лінохвів, нершучих бонгузів, котрі і кроку не вміли ступити без чужих опікунів. Одним словом потвердив ті вісти, що доходить час від часу з старого краю, а про котрі все виразно писала робітничая преса. Тому й злиплим уважаю переповідати все сказане гром. Чайкою.

Про теперішній настрій українського селянства в Галичині і на інших українських землях, загарбаних польською шлахтою, говорив, що ті розбобі шляхецькі так загартували наших людей і настроили проти шлахти, що ніяка вже сила в світі не в силі примирити їх. Даремні заходи й українських патріотів, котрі погодившись з шлахтою, хотять за собою потягнути й селян. Наря — казав він — не вірять більше жадним Петрушевцям. Петрушарм ні їхнім соборам з угодової партії трудовиків. Одиною надією всіх українських людей, котра скоротить їх муки, не винери ворога-шлахту за Сєн і заучитися зі своїми рідними братами і сестрами, з Радянською Україною, в одну велику родину працюючих.

Така промова була не до смаку нашим жовтоблатникам. Вже з самого початку можна було зауважити їхнє пригноблення. А головний лідер — не вірять більше жадним Петрушевцям, котрий був зрадником, змінив якоїсь подяки, чи критики презентента, став на сєні і трає губами.

Та вже коли прийшла черга на дискусію, аж тоді наші “невольники” показали присутнім хоробрість. Шепоти поза кулісами, вимахування кулаками в сторону промовця, щоб відповідав на запити присутніх в користь патріотів і т. ин. Наприклад, на запит з публіки, чи карає радянська влада таких політканів, котрі своїм глумним поведєнням з стріляють ширими роздор і ворожечу, — за куліс чути було шепоти: “кажіть, що-ні! — кажіть, що-ні!”

Помимо того бесідник спокійно відповідав, що всежє сміття, котре напхалося було до Червоної Армії на відвічальні уряди, на перші скарги Сіових Стрільців, було усунене комадою раз на все. (Мова відноситься до часів зауки У.С.С. з Червоною Армією на Україні.)

Щоб болав в часті рятувати ситуацію, голова не дозволив ставити запитів тим з публіки, котрих уважав червоних, а натомість, ніби на кожду висловив один загорній паріот, і кричить, що він не признає більшовиків, бо і він “пролетар”, але “ученик”. Почав заоститися, що лиха доля загнала його, студента університету і кандидата на попа, — до праці в папірні. На сєні сміх, а дальше присутні авертають увагу голови, що не мають охоти слухати безкорисних теревєнів чєго тина про його особисті справи, бо й так він всім знаний. Голова обурюється, кричить “ордер” і дає дальше слово патріотів. З сєні кричать, що коли голова не уміє переводити збори, хай уступити, а на його місце вибереться другого. Патріоти того явраз чєкали. Один з них зараз побіг по поліцію, а решта всі оставші (щось зо шість їх) почали кричати, що тут їх не право і вимахувати кулаками в сторону публіки.

На сєні шум. Нарешті хтось з присутніх каже: “Колі тут їхнє право, а більш нікому не вільно говорити, то виходить всі, хай самі дискутують”. Публіка обурена, в числі до двох соток, вишла на двір. Осталися по рокині крісла, кілька патріотичних “дипломатів” і кілька жінок, котрі так гарно вонисалися “компліментами” в сторону виходячої на двір публіки, що аж соромно споминати. Аж дивимось, тут і позиція автом зувилась. Прийшла, глєвула на по рокині крісла, бачить що все спокійно, засміялась, тай подалась назад до двір. Оса, так, як бачите, закінчилась вілчт в наших патріотів.

Читачі хай простять мені, що так багато цінного містє в часосковій присєвєтє дє наших туполобих “невольників”. Не люблю самий авертєти на них жадної уваги, бо не вєрєтє від їхнього скажування нікому жє не зміно, ні гарчє. Примушєло мене подати до відомої той випадку, котрий мав місце в нашій околиці, щоби перекопати наших робітників в другий місцевостях Канади в Зауч. Держав, котрі є вірєтє, що з тим тинам тинам може прийти до зєддє. Ми хотїм раз перекопати до зєддє. Ми хотїм раз перекопати, що дарма про таке й думати. Горбатого й могла не випростє.

В свої зарозумілій впертості та в старанно відертєти на “пєні”, не люблять слухати правди, хоч вона голошена не “червоними більшовиками”, а такіи своїи людьми з націоналістичного табору, але людми дїсно єдєвним, тезєрєми. Вони з вєдєвєтєним будуть слухати і прислукуватї першєму літєму задєрєновєтє, якому будє негармотному молокососєтє, котрий похвалєтєся, що був оферєром Скоропадського, чи Петлюри, коли він брєше про погібших чєлєкє: Мєльничука Шєрємету й Гєрєка і кричить, що Радянської України нема, бо там єтє Жиди, котрі всі Українцї вєстрєдєли. Такий задєрєновєтє, що й одного рєчєнєя не всєлє злипти до ладу в своїй промові, має в них повагу і вони кажуть лєгєковірєним парєфразним вірєтє, хоч самі смїються в кулак з гупоти “оратора”.

Та дух часу робить своє. Про це могли й “патріоти” перекопатєся на згаданому відчиті.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

СТАРАННЯМ ВІДДІЛУ ТОВАРИШТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ДІМ В ВІННІПЕГУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16. СЕРПНЯ 1925 Р. НА МЕКДУТЕЛ ФАРМІ, ІСТ КИЛДОНАН

ПІКНІК

УКР. РОБІТНИЧОЇ ДІТОЧОЇ ШКОЛИ ПРИ У.Р.Д. У ВІННІПЕГУ

В програму пікніку входять гарні диточі гри зі співаним і компєбітї з нагородами. ДЛЯ ДІТЕЙ ЗАМОВЛЄНІ СТРІТКАРИ НА 1. ГОД. ПО ПОЛУДНІ БІЛЯ УКР. РОБ. ДОМУ. ТОМУ ВСІ ШКІЛЬНІ ДІТИ МУСЯТЬ ЗГРОМАДИТИСЯ В У.Р.Д. ТОЧНО О ГОДИНІ 1. ПО ПОЛУДНІ.

ЯК ІХАТИ: Беріть стріткарку “Килдонан” і їдьте нею аж до кінця. Там треба переєстї на “Сєйнт Пол” кару (що коштує три центи) і їдьте нею аж до Fortier Ave. Всє їзда коштує 8 центів. Нє місци вас стрїнуть предствєнніки Комітєту.

В РАЗІ НЕПОГОДИ ВІДБУДЕТЬСЯ ТОВАРИШСЬКА ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИШУ!

З “Українських Робітничих Вістей” ви довідаєтесь про світові політичні події, про робітничий всесвітній рух. Але вам треба також читати дещо більше з області науки, літератури. Тому, передплатіть собі двотижневий ілюстрований журнал

“РОБІТНИЦЮ”

що ширить класову освіту і знання науки. Матеріал однаково цінний так для робітниця, як і для робітників. Річна передплата \$1.50, піврічна 80 ц. Ширіть “Робітницю” скрізь! Передплатуйте і збирайте передплату від інших!

Адресуйте так:

THE WORKINGWOMAN

UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard and McGregor Sts., Winnipeg Man.

УВАГА, ФАРМЕРИ В ЛЕНЮК І ОКОЛИЦІ!

Драмгурток при відділі Т.У.Р.-Ф.Д. в Вєгєрвїл відіграє в неділю, 23. сєрєня, в годині 2-їй по полудні в околиці Ленюк, Алта., дуже гарну аворушєлючу драму п. н.

РОДИНА ШІТКАРІВ.

Драму написав т. М. Ірчан і вона малює життя сліпої родини шіткарів під час світової війни. Всі повинні бачити цю драму! Тому гриходить численно. Чистий дохід признаєно на робітничо-фермерську літературу.

ПОШКУЮ Антопа Туткалюка, з села Вільхєт, повіт Гусєтїн, Галичина, котрий недавно приїхав з старого краю до Канади. Хто знає би про него або він сам хай зголоситься на мою пошєну адресу, бо маю для него дуже важну справу.

Petro Tutkaluk
Rosefield, Sask.

НА ПРОДАЖ дуже гарний і теплий дїм під ч. 551 Манвєтїн Єнїю в Вінніпегу. Дїм побудований на камінім фундаменті “фуд модерн”, має балкєн для спанєя і дуже гарно викиченєй етїк. В домі є електрична плічка Мєфєат. Дїм вилєченєй. Чистий таїтє. Продам тєно, на легкі сплати за \$3,500.00. Інтерєсовані хай зголосуютьєся на пошєну адресу.

ПОШКУЮ в дуже важній справі Александрє Свєрєдєвїч, з села Соєно, повіт волюсть загорської. Має шєно, загорської волюсть. Має перебувати дєсь в Кєвілєдє, Огаїю. Хто мєні дав би його адресу, той дістане гарну нагороду, або його самого прошу писати на адресу: Hryhoriy Seluzetky 520 Hill St. London, Ont.

ПОШКУЮ свого швагєра Георгїя Макївчєку з села Великого Кучєрова, Буковина. Пошукує його в дуже важній справі сєстра. Хто знає би про него або він сам, хай зголоситься на пошєну адресу: Georgi Eglenko P.O. Capreol, Ont.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ

Одиною часосєм в Зєлучєних Дєрєвах, який в дїйсностї заступєє інтерєси працюючого люду. Виходить кождого дня окрїм державних свєтє.

Обовязком кождого українського робітника є стати передплатником цього часосєму. В нїм ви знайдєтє цікаві вїстї з цілого свєта, як також політично науковї статтї, розвїдєка, дописи і т. п. Передплата на рік \$9.00. Пїшїть сєйчас на сїлєдуючу адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 17 East 3rd St. New York, N. Y.

Кожний класово свідомий робітник повинен передплатувати і читати робітничу газету

The WORKER

Офіційний орган Комуністичної Партії Канади. Передплата на рік вноєсїть \$2.00, на піврік \$1.00. Зашлїть передплату таки єе нинї!

Адреса: THE WORKER, Room 301, Tyrrell Bldg, 95 King St. East, Toronto, Ont.

МОЛОДІ ТОВАРИШІ І ТОВАРИШКИ ЧИТАЙТЕ

дуже цікавий часосєм “МОЛОДИЙ РОБІТНИК” (Young Worker)

орган Ліги Комуністичної Молоді Канади, що виходить в Торонто на англїєськїй мові раз в мїсєць. Передплата: 50 цт. на рік. Поодинокє число 5 цт.

Адреса: “THE YOUNG WORKER”, Room 301, Tyrrell Bldg, 95 King Street East, Toronto, Ont.

ПОШКУЮ в дуже важній справі своїх товаришів Л. Бєлєя і його бєратє Юрєка Бєлєя і Єлєну Тимєшєку, що приїхала тепєр з старого краю з села Оєлєшєво, повіт Свєтїти. Хто дає мєні їх адресу, той дістане нагороду, або вони самї хай напишуть до мене: Harry Paliychuk R. R. No. 2, Harrow, Ont.

ГІПСОВЕ ПОГРУДДЯ Н. ЛЄНІНА

виконанє після спеціального десєно. Крєужєк є 5 інчєв в діємєтрї. Виконєний бронзової красєки.

ШНА 50 ц. З ПЄРЄСІЛКОЮ. Сотки тєсяч продєно в С.Р.С.Р. В Канаді продєтьєся тїльки в редакції “Вєркєра”. Послєйте замовленєя до: “THE WORKER” 95 King St. East, Room 301 Toronto, Ont.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ЧИТАЙТЕ НОВИЙ ЧАСОПИС

в англїєськїй мові “THE LEFT WING” офіційний орган Канадїєськїї Трейд-Юнїїної Мєншєтєи, який вїдає раз в мїсєць Трейд-Юнїїна Просвїтна Ліга.

Передплата: 25 цт. на рік. Поодинокє число 3 цт. 100 примірників \$2.00.

Адреса: “The Left Wing” Room 301, 95 King St. E., Toronto, Ont.

ТОВ. ФАРМЕРИ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ СВІЙ ЧАСОПИС!

Один закликаємо всіх українських фермерів до передплати нового, фермерського тижневого часопису

“ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ”

що виходить раз на тиждень, кожної середи у Вінніпегу.

ПЕРЕДПЛАТА ВНОЄСІТЬ: НА РІК \$2; НА ПІВРОКУ \$1.

“Фармерське Життя” поміщує дуже цікаві вїстї з фармерського, сєлянського й робітничого життя і організаційного та просвітнього руху у всіх країнах, новини про найважніші світові події, цікаві статтї про вські громадські справи, присутні науковї розвїдки, дописи, поради й інформації для фармерів.

“Фармерське Життя” запросило до співробітництва визначних журналістів, агрономів і корєспондєнтів в Канаді, Зєлучєних Дєрєвах і Європі.

“Фармерське Життя” змагає до того, щоби найкращє задовольнити своїх читачів-фермерів і бути їхнім ширим учитєлем, вірним порадинокєм і надїйним провідником.

Оказовє число “Фармерського Життя” радо вїшлєтьєся безплатно на кожду подану адресу. Тому просїтьєся всїх товаришів фармерів негаїно прислєтати на нїще подану адресу списки імен і назвиск та почтові адреси усїх своїх знайомих, щоби можна було вислати їм оказовє число. Просїтьєся також всїх товаришів і прихїлївчєків збирати передплату для “Фармерського Життя” та посилати її а також вську корєспондєнцїю, на адресу:

FARMERS LIFE

UKRAINIAN LABOR TEMPLE,

COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN., CANADA.